

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ἀλεξανδρουπόλεως, Τραϊανουπόλεως καί Σαμοθράκης, ὑπέριτε καί ἑξαρχε Ροδόπης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἄνθιμε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρῃ Ἱερότητι καί εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

«εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τά μέλη» (Α΄ Κορ. ιβ΄, 26).

Τούτοις τοῖς παυλικοῖς λόγοις στοιχοῦντες καί ἡμεῖς ἐρχόμεθα, διά τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν Γραμμάτων, εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς Ἱερότητος, ἐπί τῷ τέλει ἵνα ἐναγκαλισθῶμεν καί ἀσπασθῶμεν αὐτήν ἀδελφικῶς, συγχαίροντες αὐτῇ ἐπί τῇ αἰσία συμπληρώσει εἰκοσαετίας ἀπό τῆς ἐκλογῆς καί καταστάσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἀλεξανδρουπόλεως, νῦν δέ καί Τραϊανουπόλεως καί Σαμοθράκης, προσφιλῆ Ἐπαρχίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Κατὰ τὰς δύο ταύτας δεκαετίας ἢ ὑμετέρα Ἱερότης εἰργάσθη ἀόκνως καί μέ ὑποδειγματικὴν ποιμαντικὴν εὐαισθησίαν καί ἐγρήγορσιν, οἰκοδομοῦσα τοὺς πιστοὺς αὐτῆς κατὰ τό κυριακόν θέλημα καί τὰς ἐπιταγὰς τῆς Ἐκκλησίας, δοξάζουσα οὕτω τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ καί Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας.

Πέραν τοῦ ἐν τῇ θεοσκεπάστῳ ἐπαρχία ὑμῶν πολυσχιδοῦς ἔργου, συνεβάλετε, ἅγιε ἀδελφέ, καί εἰς τὰ γενικώτερα ἐκκλησιαστικά ἐν Ἑλλάδι πράγματα, οὐ μὴν ἀλλὰ καί εἰς τὰ κοινωνικά καί αὐτὰ τά πολιτικά, ὅσάκις ταῦτα ἄπτονται τοῦ μείζονος συμφέροντος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καί ὁ λόγος ὑμῶν ὑπῆρξε πάντοτε ἔντιμος καί πεπαρησιασμένος καί ἄλατι ἠρτυμένος.

Προσέτι, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν διαχρονικὴν εὐλαβῆ ἀγάπην καί ἀφοσίωσιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος εἰς τὴν ποτνίαν Μητέρα καί Τροφὸν τοῦ Γένους Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, τὴν πολυεύθυνον διακονίαν αὐτῆς πολλαχῶς καί προθύμως ἐξυπηρετούσης, ἐπισκεπτομένης δέ συχνάκις καί τὴν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἡγιασμένην καθέδραν αὐτῆς, οὐχὶ ἀπλῶς διὰ τὴν γεωγραφικὴν ἐγγύτητα ἀλλὰ καί διὰ τὴν καρδιακὴν καί ὑπαρξιακὴν σχέσιν πρὸς αὐτὴν τῆς ὑμετέρας ἀγάπης.

Διὰ πάντα ταῦτα εὐχαριστοῦμεν καί συγχαίρομεν ὑμῖν, πεφιλημένε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, καί ἐκφράζομεν ὑμῖν ἀμέριστον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκεϊαν, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος πληθύνῃ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς καί τῆς

ἀγλαοκάρπου διακονίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀμπελῶνι Αὐτοῦ, πάντοτε ἐν ὑγιείᾳ καὶ πολλῇ τῇ ἀπ' Αὐτοῦ δυνάμει καὶ εὐλογίᾳ, πρὸς χαρὰν τῶν φιλοῦντων καὶ τιμώντων ὑμᾶς, ἐν οἷς ἀνενδοιάστως δύνασθε νὰ συγκαταλέγητε καὶ τὴν ἡμετέραν Μετριότητα.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ θεάρεστα ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ὡ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

βκδ' Νοεμβρίου γ'

Ἐπισημασθέντες
Ἐπισημασθέντες ἀγαπητοῦ ἐν χεῖρῶν ἀδελφῶν β.